

РЕШЕНИЕ

№ 1580

гр. София, 04.03.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 03.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ива Кечева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10502** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 87 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Х. Ф. Ш., гражданин на Л., срещу Решение № 5209/21.08.2019 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, с което е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя.

В жалбата са изложени доводи за незаконосъобразност на оспорения акт, като постановен в нарушение на материалния закон и на административнопроизводствените правила. Посочено е, че решаващият орган не се е съобразил с нормата на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, според която при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти. Твърди се, че е допуснато нарушение на административнопроизводствените правила, тъй като не са изяснени всички относими факти и не са преценени твърденията от бежанската история на жалбоподателя. Сочи се, че описаната ситуация сочи за наличието на хипотезата на чл. 9, ал. 2 от ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата по произход, тъй като в Л. е изложен на реална опасност от тежки посегателства, които могат да възникнат от действията или бездействията на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. Твърди се, че не е събрана подробна

информация за състоянието на сигурността в Л., от която да се направи извод за това, че там са гарантирани основните човешки права и местната администрация е в състояние да предложи ефективна закрила на своите граждани. Иска се от съда да отмени оспореното решение. В проведеното съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Р., която моли решението да бъде отменено. Излага подробни доводи, че неправилно е възприето от решаващия орган, че преследването от недържавен орган – „Х.“ е било спрямо бащата на жалбоподателя, както и че представената справка за ситуацията в Л. ясно посочва, че положението с действията на „Х.“ не е овладяно.

Ответникът – председателят на Държавна агенция за бежанците при МС, чрез юрк. К., изразява становище за неоснователност и недоказаност на жалбата. Сочи, че недоказани остават твърденията на жалбоподателя, че убийството на баща му е извършено от групировката „Х.“, както и че баща му е бил информатор на правителството.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Подадена е молба за предоставяне на международна закрила вх.№ РД 09-439/14.03.2019 г. по описа на РПЦ [населено място] от Х. Ф. Ш., от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Л., гражданин на Л., арабин по народност, вероизповедание – мюсюлманин сунит, неженен, ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на декларация по чл. 30, ал.1, т. 3 от ЗУБ. Впоследствие кандидатът е представил копие от ливанска лична карта и допълнителни документи.

При проведено интервю, в присъствието на преводач, чужденецът е заявил, че пристигнал нелегално в Република България през февруари 2019 г., когато подал молба за закрила. Молбата за международна закрила е мотивирана от Х. Ф. Ш. с твърдения за преследване от „Х.“, както и с проблеми, които баща му имал с групировката. Заявил е, че районът, в който живеел със семейството си бил под контрола на „Х.“. Посочената групировка поискала през 2014 г. от баща му да се присъедини към тях. Той бил бивш военен и имал авторитет в квартала, поради което от „Х.“ искали той да се присъедини към тях, но баща му отказал. На 02.02.2014 г. бил извършен опит за покушение спрямо баща му, като по него били изстреляни 16 куршума, но въпреки че бил тежко ранен оцелял и бил настанен в болница. Една седмица по-късно се прибрал у дома и дал показания пред силите за сигурност на Л.. От „Х.“ го принудили да си оттегли показанията, което той направил, защото се страхувал за живота на семейството си. След това от групировката повече нямали претенции към тях. На следващо място кандидатът е посочил, че той и баща му притежавали магазини, в които се продавал алкохол и „Х.“ изпратили хора, които предупредили баща му, че това което прави синът му е нередно. През 2016 г. сириец от „Х.“ на име У. К. А. заплашил баща му и него с убийство, но поради намесата на присъстващи хора, не се стигнало до нещо по-сериозно. Чужденецът е заявил, че причината за заплахата била, че той притежава магазин за алкохол, а баща му е бил военен и все още има контакти с армията. Жалбоподателят и баща му подали жалба в полицията срещу А., но два месеца по-късно я оттеглили, защото А. подписал декларация пред нотариус, че повече няма да им създава проблеми. През януари 2017

г. А. влязъл в магазина на бащата на молителя и го застрелял. След смъртта му жалбоподателят пуснал жалба срещу „Х.“, но твърди че бил отново принуден да я оттегли, което той отказал. След това жалбоподателят и семейството му се преместили в християнския квартал З. и година по-късно, напуснал Л., страхувайки се за живота си. Заявил е, че не е съден, осъждан или арестуван, както и не е бил член на политическа партия или организация.

На 14.03.2019 г. чужденецът е запознат чрез писмени указания, в превод на арабски език за реда за подаване на молбата, за процедурата, която ще се следва, и за неговите права и задължения, както и за организации, предоставящи правна и социална помощ на чужденци. На 13.03.2019 г. му е извършен преглед в Медицинския институт на МВР.

На основание чл. 58, ал. 9 от ЗУБ е изискано и е получено становище рег. № М-5532/11.04.2019 г. от държавен агент при ДАНС до председателя на ДАБ, съгласно което ДАНС не възразява да бъде предоставена закрила на чужденеца.

На 12.06.2019 г. е изготвено становище от главен експерт в РПЦ - С., с което е предложено да бъде отказан статут на бежанец и хуманитарен статут на Х. Ф. Ш..

В хода на производството по предоставяне на закрила жалбоподателят е представил в превод на български език следните документи:

- Акт за смърт /л.35/, видно от който Ф. Ш. (баща на жалбоподателя) е починал на 28.02.2017 г. в [населено място]. Като причина за смъртта е посочено, че сърцето му е спряло, 3 броя изстрели;

- Копие от лична карта на жалбоподателя, издадена през 1998 г., когато е бил на 7 години /л.46/;

- Договор за наем от 27.12.2002 г., с който бащата на жалбоподателя е наел част от имот с цел търговия /л.54/;

- Специално споразумение за хладилници от 22.07.2018 г. /л.50/;

- Декларация за недвижим имот от 05.10.2018 г. /л.52/;

- Декларация от З. А. и Х. Н., които в [населено място] на 10.06.2014 г. са декларирали, че няма да заведат съдебно дело срещу Ф. Ш. по случай клеветата и измисляне на престъпления /л.38/;

- Декларация от Х. А., намиращ се в затвора в Т., който на 05.06.2014 г. пред нотариус е декларирал, че няма да подава жалба срещу Ф. Ш. /л.40/;

- Бележка от д-р А., в която е посочил на 03.04.2014 г., че Ф. Ш. (баща на жалбоподателя) е претърпял няколко операции на дясната ръка и крак и се лекува от усложненията /л.42/;

- Отказ от жалба срещу А. за опит за убийство, подписана от Х. Ф. Ш. пред нотариус на 03.09.2016 г. /л.57/;

- Нотариално заверена декларация, подписана от А. на 29.09.2016 г., с която е декларирал, че няма да напада или да нарани Х. и Ф. Ш. и няма да напада техния обект /л.59/;

- Заявление от 05.06.2014 г. от Ф. С., чрез адвокат, с което е заявено, че лицето признава и оневинява Ф. Ш. и посочва, че няма да повдига обвинения за преследване за клеветата /л.30/;

- Писмо от адвокат, в което пред нотариус е декларирано на 05.04.2019 г., че извършителят на убийството на Ф. Ш. е А., който е обвинен и му е издадена заповед за арест, но все още е беглец от правосъдието. Адвокатът е декларирал още, че същият представлява заплаха за членовете на семейството на наследниците на убития Ф. Ш..

/л.32/;

- Извадка от регистър на Главна дирекция гражданско състояние, Л., в която е посочено, че Х. Ш. е ливански гражданин повече от 10 години /л.61/.

С оспореното в настоящото производство решение № 5209/21.08.2019 г., издадено от председателя на ДАБ, е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на жалбоподателя, на основание чл. 75, ал. 1, т. 2 и т. 4, вр. чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ. Административният орган е приел, че в представената бежанска история липсват достатъчно правдоподобни и добре аргументирани твърдения в полза на търсената закрила. Изложено е, че констатираните непоследователни и противоречиви твърдения сочат за изопаченост на изложената бежанска история, а търсецният закрила не е наясно дори с точната дата на смъртта на баща си. Посочено е, че спрямо Х. Ф. Ш. не са налице материалноправните предпоставки за предоставяне на статут на бежанец, тъй като не се установява спрямо жалбоподателя да е осъществено визираното в ЗУБ преследване. Макар търсецният закрила да твърди, че е заплашван от „Х.“ заради бившата работа на баща му, не може да се направи обоснован извод за осъществено спрямо него преследване. Решаващият орган е установил, че от изявленията на чужденеца е видно, че ако въобще е имало някаква опасност от посегателства, то тя не е била спрямо него, а спрямо баща му, но представените доказателства по никакъв начин не доказват, че убийството на баща му е свързано с „Х.“. Въпреки, че молителят сочи издирването му от страна на „Х.“ като основание от преследване, председателят на ДАБ е приел, че липсват данни за наличието на основателен страх от преследване поради раса, религия, националност, политически убеждения или принадлежност към определена социална група, нито за конкретна и реална опасност от тежки посегателства като смъртна заплаха, екзекуция, наказание или изтезание на кандидата. Основавайки се на нелогичните и неправдоподобни твърдения, изложени от търсецния закрила, административният орган е стигнал до извод, че представената бежанска история е измислена единствено с цел обосноваване на молбата за закрила. Наред с това чужденецът не е заявил спрямо него да са били осъществени дискриминационни или други неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 2 – 5 от ЗУБ или риск от бъдещо такова. Жалбоподателят е заявил изрично, че спрямо него не е упражнявано физическо насилие, нито е бил обект на репресии. Изложени са аргументи за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут, като е прието, че кандидатът не е бил принуден да напусне Л. поради тежко посегателство като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне или наказание. Изложени са мотиви и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, като е прието, че жалбоподателят не е бил принуден да отпътува от Л. поради реална опасност от тежки заплахи срещу живота му или личността му в случай на въоръжен конфликт, както и спрямо него не е налице заплаха поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход. Ответният административен орган е обсъдил обстановката в Л., позовавайки се на приложената справка № МД-234/04.04.2019 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. Приел е, че конфликтът в С. значително е повлиял на социалния и икономически растеж на Л., но макар Л. да изпитва икономически затруднения, в страната не е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разгледани са и предпоставките за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ, като е формиран извод, че кандидатът е заявил, че е неженен, поради което е прието, че не са налице условията за хуманитарен статут по други

хуманитарни причини.

По делото са приети доказателствата, представени с административната преписка, както и допълнително представена от ответника справка от 15.01.2020 г. за актуалното положение в Л., съдържаща данни за влиянието, структурата и поведението на групировката „Х.“ в Л..

От представената от ответника Справка от 15.01.2020 г., съдържаща актуална информация за ситуацията в Л. и групировката „Х.“ /л.109-л.117/, изготвена от Директора на дирекция „Международна дейност“ ДАБ, се установява, че „Х.“, която е санкционирана от САЩ като терористична група, упражнява повече власт над ливанските държавни дела, след като печели парламентарно мнозинство заедно с политическите си съюзници през 2018 г., като през декември 2019 г. „Х.“ номинира бившия министър Х. Д. да сформира следващо правителство. Сочи се, че „Х.“ е ключов политически участник в Л., като основни нейни врагове са САЩ и И.. През 2018 г. „Х.“ и нейните политически съюзници печелят 70 от 128 парламентарни места в Л.. Европейският съюз определя въоръженото крило на „Х.“ като терористична организация, но я отличава от политическото крило на „Х.“. Групировката подкрепя режима на А. в С., като към 2018 г. в С. има около 7000 нейни бойци. Групировката има десетки хиляди привърженици и членове по целия свят. Базирана е в южните предградия на Б., долината Б. и южен Л.. По-голямата част от финансирането и обучението е предоставено от И..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, в преклузивния срок по чл. 87 ЗУБ и е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, в установената от закона писмена форма, при изпълнение на императивните административнопроизводствени правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон и същият е съобразен с целта на ЗУБ. Не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение е издадено и в съответствие с материалния закон.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ, статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Верен е изводът на ответния административен орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Твърденията на жалбоподателя в хода на административното производство действително са непоследователни и противоречиви. Основателно в решението е посочено, че представената бежанска история е изопачена, тъй като жалбоподателят не е могъл да посочи точна дата на убийството на баща му, въпреки че причините за търсената закрила са свързани основно с твърдения за проблеми на родителя с групировката „Х.“. Представените доказателства в хода на производството по закрила също не могат да обосноват наличието на реални заплахи оправани от „Х.“ или от други лица и организации лично спрямо Х. Ф. Ш.. На първо място част от доказателствата са неотнормирани към бежанската история, тъй като съдържат изявления

на трети лица по отношение на бащата, които нямат пряка връзка с Х. Ф. Ш. и не сочат на отправени заплахи лично към него, а и към семейството му. На второ място представените доказателства не обуславят извод, че групировката „Х.“ е заплашвала и убила бащата на Х. Ф. Ш., както и че е налице заплаха, насочена срещу жалбоподателя от същата групировка. Няма данни лицето, което се сочи за убиец да е имало връзка с групировката, нито са налице доказателства, а и твърдения спрямо жалбоподателя да са отправяни лични заплахи. Не се установява спрямо него да са били предприемани реални действия по преследване или други дискриминационни и неблагоприятни мерки, водещи до риск от преследване. Липсват данни спрямо жалбоподателя да е упражнявано физическо насилие или да е бил обект на репресии, които да обосноват предоставяне на закрила на основание чл. 8 от ЗУБ..

Съгласно чл. 9, ал. 1 ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, представляващи: - смъртно наказание или екзекуция; - изтезание или нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; - тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Посочените от заявителя обстоятелства, обуславящи желанието му да получи статут, освен че не са подкрепени с доказателства, не са сред основанията обосноваващи необходимост от предоставяне на хуманитарен статут. На първо място, обосновано административният орган е приел, че срещу кандидата не са предприемани тежки посегателства от официалните власти и не е бил принуден да отпътува от Л. поради реална опасност от изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание. От доказателствата по делото се установява, че до напускането му на страната по произход, което се е случило близо 2 години след убийството на баща му, Х. Ф. Ш. не съобщава да е имал проблеми с властите или с недържавни агенти, в т.ч. с групировката „Х.“. Твърденията на Х. Ф. Ш., изложени в жалбата, че убийството на баща му е извършено с цел назидание спрямо всички хора, които не желаят да сътрудничат на групировката, не обуславя извод, че спрямо него съществува реална заплаха, отправена от сочената групировка. Няма данни и търсещият закрила да е бил изложен или че при евентуалното му връщане в страната по произход за него би била налице реална опасност от тежки посегателства като смъртно наказание, изтезание или нечовешко или унижително отнасяне или наказание, произтичащо от държавата или от групировката „Х.“.

В допълнение на гореизложеното и във връзка с доводите, заявени в хода на устните състезания по делото от процесуалния представител на жалбоподателя, следва да се посочи, че при проведеното интервю липсват ясни и категорични твърдения на чужденеца за отправени лично към него заплахи от групировката „Х.“. Като причини за търсената закрила основно са посочени проблемите на баща му, в качеството му на бивш военен и във връзка с извършваната продажба на алкохол в магазини, стопанисвани от семейството. От жалбоподателя са изложени предположения, че също би пострадал, в случай че е присъствал при нападението над баща му и е заявил, че се е чувствал застрашен, но не е посочил нито един случай на отправена лично спрямо него заплаха или оказано физическо или друг вид

насилие. Поради това не може да се приеме, че чужденецът основателно се страхува от преследване по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ и че е изложен на реална опасност от тежки посегателства, посочени в чл. 9, ал. 1 ЗУБ.

От приложените по делото справки се установява, че Л. е в тежко социално и икономическо положение, но не се намира в състояние на вътрешен или международен конфликт до степен, която да обуславя наличие на заплаха спрямо жалбоподателя поради самия факт на пребиваване там. Оспорващият не е заявил каквито и да е данни за лично засягане или застрашаване във връзка със ситуацията в Л.. Същевременно, в представената по делото справка за ситуацията в Л. № МД-18/15.01.2020 г. на дирекция „Международна дейност и европейски бежански фонд“ на ДАБ не се съдържат данни, въз основа на които да се направи извод, че насилието в Л. е достигнало изключителна степен, което да налага предоставяне на статут на оспорващия независимо от липсата на доказателства за лично засягане. Поради това, правилен се явява изводът на решаващия орган, че спрямо чужденеца не е налице заплахата от безогледно насилие в държавата му по произход.

Обосновани са и мотивите на ответника, че за жалбоподателя липсват и предпоставки за предоставяне на статут по чл. 8, ал. 9 и чл. 9, ал. 6 от ЗУБ.

Предвид гореизложеното съдът приема, че оспореното решение е законосъобразно, като издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон, а жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София- град, I отделение, 3-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. Ф. Ш., гражданин на Л., срещу Решение № 5209/21.08.2019 г. на председателя на Държавната агенция за бежанците при МС.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: